

U.-Né Kaszás Marianne A VIT Fordítóirodáján



Ez a kép Szófiában készült 1966-ban a VIT [Világ Ifjúsági Találkozó] fordítóirodájában. Én a jobb oldalon ülök. Én akkor a Boldizsár Iván titkárnője voltam, és kikértek erre az időre.

1961-ben Boldizsár Ivánhoz kerültem [1912--1988, író, publicista], a "New Hungarian Quarterly" [angol nyelvű folyóirat] szerkesztőségébe. 1966-ban eljöttem onnan, és egyenest belecsöppentem a DIVSZ-be [Demokratikus Ifjúsági Világszövetség], és itt voltam 1970-ig.

1970-ben eljöttem, és akkor kerültem a Távirati Irodához, ahonnan hét év múlva nyugdíjba mentem. Ott már francia fordító voltam. Én csináltam az úgynevezett "Heti Króniká"-t, voltak bulletinek [intézményi folyóirat, közlöny], és azoknak a krónikáját is csináltam. Heltai András [1931, újságíró] vezette ezt a szerkesztőséget, úgy hívták, hogy KASZ, Külföldi Adások Szerkesztősége.

Nyugdíj után borzasztó aktív voltam, még rengeteget, legalább húsz évig dolgoztam otthon is. Fordítottam, gépeltem -- kénytelen voltam. Volt gépem, özönlött hozzám a munka. Ezt saját akaratomból hagytam abba talán öt évvel ezelőtt, mert már nem bírtam. Ezenkívül rengeteg kongresszusra hívtak. Részt vettem a párt kongresszusain, a Béketanács kongresszusain, nemzetközi parlamenti kongresszusokon. Ez anyagilag sokat jelentett, mert a nyugdíjam igen kevés volt. Miután három nyelven beszélek, hol németre vittek, hol gépelni vittek, hol fordítani vittek, hol diktálásra dolgoztam, úgy, hogy franciául vagy angolul diktáltak. Volt, amikor a francia csoportban voltam a pártkongresszuson, volt, amikor az angol csoportban. Ahol szükség volt rám. Ha éjszaka, akkor éjszaka, akkor még nagyon bírtam.